

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: VED N. F. S. GRUNDTVIGS JORDEFÆRD

Citation: Hostrup, C.: "VED N. F. S. GRUNDTVIGS JORDEFÆRD", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 463. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-workid138649/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

Nyn det ind i Drenges kjække,
saa de le ad Jætters Larm!
lad det lægge
Lys i Tanken, Staal i Arm!

Høje Nord, Kæmpehal!
det er Tid, at Kraften kjendes,
det er Tid, at Sener spændes,
Tid til Stigen eller Fald.
Kald paa Heltene, der blunde!
saml i eet de skilte Raad!
og i Munde
læg os Ordet, som er Daad!

VED N. F. S. GRUNDTVIGS JORDEFÆRD

1872.

Kimer, I Klokker! nu sluktes en Sol over Mulde,
længe den kæmped mod Mørket med Straalerne
fulde;

sildig den sank,
stor i sin Nedgang og blank.
Æren er Guds i det høje.

Kimer, I Klokker! dog ikke til Suk for den døde,
Aftencens Guld over Graven vil Morgenens møde;
kimer til Dag!

Lyset har vundet sin Sag -
Æren er Guds i det høje.

Dagen, den signede, som han har prist, mens det
skumred,
lyse nu over hans Støv, naar det længe har slumret,

464

fatte hans Værk,
voxe sig solklar og stærk!
Æren er Guds i det høje.

Kimer, I Klokker, om Herren, som skjænked ham
Kraften,
kimer om Guldets fra Himlen, der gyldned hans
Aften,
kimer fra Jord.
Sejer og Fred i Guds Ord!
Æren er Guds i det høje.

HØJSKOLESANG TIL VALLEKILDE

Mel. Ja vi elsker dette Landst.

Det, som lysner over Vangen,
er det Aftenrød?
var monstro det Svanesangen,
som fra Sundet lød?
Blank kun staar en gylden Strime,
slukkes den paa ny?
hvad er denne Brydnings-Time?
Skumring eller Gry?

Derpaa maa I unge svare,
det til eder staar,
om af Røre't sig skal klare
Dag med Krans om Haar,
om vort Hjem igen skal svømme
frelst paa Tidens Flod
og endnu sin Ungdoms Drømme
se med Kjød og Blod.